

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 15

1. AUGUST 1929

78. AARGANG

UKYSKHED, TIDENS MEST FREM- HERSKENDE ONDE.

(Afdøde Præs. *Joseph F. Smith.*)

(Fortsat fra Side 224.)

Forfærdelig, som Tilstanden er, er det dog ikke desto mindre den sorte Virkelighed, at Flokke af Kvinder tilbyder deres Legeme og Sjæl for Penge og mangler ikke paa villige Købere. Hvem er den mest fordærvede — Sælgeren eller Køberen af Kvindens Ære? I mange Tilfælde er en større Indsigt og Analysering end den menneskelige nødvendig for en retfærdig Kendelse; men det er sikkert og vist, at ligemeget hvilken Undskyldning, der under Omstændighederne kan findes for Kvinden, er kodelig Begær Mandens første Motiv. Hvis Mændenes Lidenskaber var holdt i naturlige og sømmelige Baand, vilde Kvindens Kyskhed ophøre at være en salgbar Vare paa Samfundets vanhellige Torv.

Den Ringeagt, i hvilken streng seksuel Moralitet i Almindelighed holdes, er Aarsag til en virkelig Fare for Nationen som en menneskelig Institution; for ikke at tale om, at denne

almindelige Udskejelse er en Synd mod guddommelige Love. Med det afskrækkende Eksempel, som Historien giver, er der Aarsag til at forbavses over, at Regeringen skulde være næsten blind for den Opløsning, der kommer fra at overtræde moralske Love blandt dets Borgere. Thi, som allerede nævnt, endskont individuel Uddannelse er den fundamentale Grundvold for et Samfunds Forbedring, saa vil dog regulerende Love være nødvendige saalænge, som Ulovlighed flourerer. Det gamle Grækenlands Storhed, Romernes Overlegenhed, disse stolte Herskere, der én Gang regerede Verden, er forsvunden; og Historiens Dom specificerer den fremherskende seksuelle Umoralitet som en af Hovedaarsagerne til Faldet og Undergangen af disse mægtige Nationer. Den Religion, som jeg repræsenterer, har Bøger, der fortæller om Tilfælde af endnu større Vigtighed; thi de omhandler den fysiske Undergang og fuldstændige Udryddelse af en engang mægtig Nation og den fuldstændige Fornedrelse af en anden. Ifølge Mormons Bog var det amerikanske Fastland engang befolket af to Folk, der var kendt som Nephiter og Lamaniter. De førstnævnte var fremadskridende gennem en længere Tidsperiode; de byggede Byer og var en kultiveret Civilisation, og saa længe de levede retskaffent, trivedes de. Lamaniterne var omskiftende, og med Undtagelse af korte Mellemrum stod de altid i et fjendtligt Forhold til deres Brødre, Nephiterne. Den fredeligste Periode i deres Historie var de første to hundrede Aar i den kristne Æra, i hvilken Tidsperiode Folket levede et rent og kyskt Liv. Angaaende den Tid læser vi: »Og der fandtes ingen Splidagtighed i Landet paa Grund af Guds Kærlighed, som boede i Folkets Hjerter. Og der var ingen Misundelse, eller Strid eller Forstyrrelse, eller Horeri, eller Løgn, eller Mord, ej heller nogen Slags Løsagtighed; og der kunde visse- lig ikke være et lykkeligere Folk iblandt alle Folk, som var skabt ved Guds Haand.« (4. Nephi 15—16.)

Men denne rene og lykkelige Tilværelse efterfulgtes af en Æra af forfærdelige Udskejelser. Seksuel Urenhed og almin-

delig Slaphed var de Synder, der var mest fremragende af alle de Synder, der førte til Nationernes Død. Som Profeterne havde forudsagt, blev Nephiterne fornedret, og med guddommelig Tilladelse udryddede deres Fjender dem som Nation; og Lamaniterne er, endskønt de sejrede i Striden, ned-sunket til de nuværende amerikanske Indianeres fornedrede Tilstand. Arkæologerne fortæller os, at Menneskebenene, der tages fra Indianernes Grave her i Landet, bærer ufejlbarlige Mærker af Syfilis og lignende Sygdommes Forekomst blandt de ældgamle Amerikanere.

Skal vor moderne Nation paadrage sig selv denne ødelæggende og fordærlige Ulykke? Dette Ødelæggelsesarbejde foregaar Landet over, og det opereres med samme Lumskhed som Giftstoffet i en farlig Smitte. Tidens Krav er en national Opvækkelse til Nødvendigheden af personlig Renhed og omvæltende Reformer med Hensyn til seksuel Moralitet. Ligesom ved Bekæmpelsen af fysiske Svagheder skulde de enkelte Individier, naar de behandles for moralsk Smitte, gøres uimodtagelige, hvis muligt, ved at belære dem om hygiejnisk Leve-maade og ved Indpodning af Retfærdighedsfølelser; og samtidig skulde enhver mulig Bestræbelse forlanges til at standse Plagens Udbredelse ved Samfundsrenhed. Den almindelige Tendens til Usømmelighed i Klædedragt, den Overflod af umoralske Noveller i trykt Litteratur, i Drama og fremfor alt i Biografer, Tolerancen overfor Usømmelighed i vor daglige Tale og Opførsel, virker dødbringende ved at fostre disse for Sjælen underminerende Synder.

I Lighed med mange legemlige Sygdomme drager seksuel Overtrædelse med sig et helt Tog af andre Onder. Som den fysiske Virkning af Drikfældighed medfører en Foringelse af Organerne og Forstyrrelse i deres livsgivende Fungering, og saaledes udsætter Legemet for Modtagelighed af en hvilken som helst Sygdom og ligeledes forringer Modstandskraften til endog det ringeste, saaledes udsætter Ukyskhed Sjælen for adskillige aandelige Sygdomme og berøver den baade for

Modstandskraft og Kraften til at overvinde. Den umoralske Verden paa Kristi Tid vilde ikke lytte til Sandheden, og formedelst deres sygelige Tilstand i Hjerte og Sind søgte de efter Tegn og foretrak tomme Fabler fremfor Frelsens Budskab.

Jesu Kristi Evangelium er det guddommelige ordinerede Universalmiddel mod de Sygdomme, der plager Menneskeheden og i Særdeleshed mod de frygtelige Sygdomme fra seksuelle Synder. Bemærk Mesterens Lærdomme, da han virkede blandt Menneskene i Kødets — det var først og fremmest at lære individuel Retskaffenhed og ret Levemaade. Den mosaiske Lov blev erstattet af den personlige Hengivenhed til, hvad der var ret. »I have hørt,« sagde han, »at der er sagt: Du maa ikke bedrive Hor. Men jeg siger eder, at hver den, som ser paa en Kvinde for at begære hende, har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte.« (Matt. 5: 27—28.) Synden i sig selv kan komme fra en sanselig Tanke, et begærende Blik; ligesom Mord ofte er Frugten af Had og Begærlighed.

Vi antager uden Forbehold eller Kvalifikation Herrens Befaling gennem en forstumt Nephit-Profet: »Thi jeg, den Herre Gud, har Behag i Kvindernes Kyskhed; men Horeri er mig en Vederstyggelighed, saa siger Hærskarernes Herre.« (Jakob 2: 28.)

Vi paastaar, at Udgydelse af uskyldigt Blod er den eneste Synd af alle personlige Overtrædelser, der er større end seksuel Synd, og at den, der begaar Hor, ingen Del faar i den højeste Herlighed.

Vi forkynder som Herrens Ord:

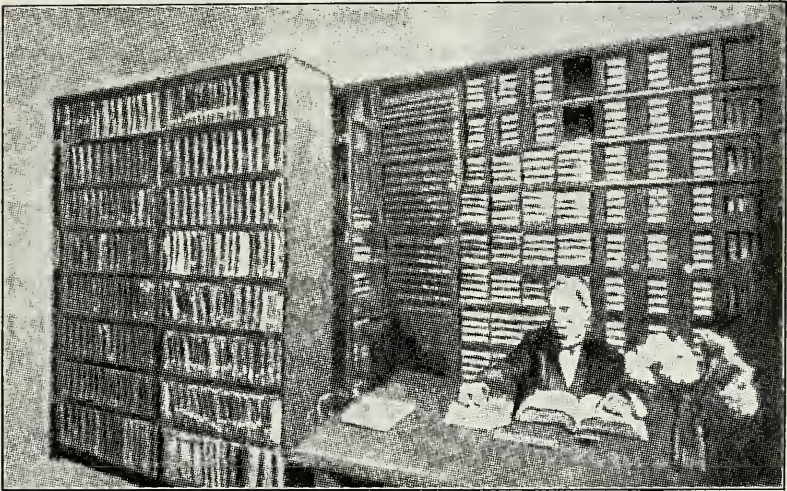
»Du skal ikke bedrive Hor.«

»Den, der ser paa en Kvinde for at begære hende, eller den, som bedriver Hor i sit Hjerte, skal ikke have Aanden, men skal fornægte Troen.«

De Vises Tunge giver god Kundskab; men Daarens Mund udgyder Taabelighed. (Ordsp. 15: 2.)

ANDREW JENSEN SKÆNKER KIRKEN SIT BIBLIOTEK.

Hele det private Bibliotek af Andrew Jensen, assisterende Kirkehistoriker (fhv. Missionspræsident over den skandinaviske Mission), der repræsenterer Literatur, som er samlet i en Periode af 56 Aar og indeholder mere end 5000 Bøger fra Verdens fire Hjørner, er skænket Kirken af den gamle

Kirkehistoriker *Andrew Jensen* siddende foran sit store Bibliotek, som han nu har skænket Kirken.

Historieskriver. Biblioteket indbefatter Bøger om Historie, Geografi, Literatur og Rejser, medens dog størst Vægt er lagt paa Samlinger af Kirkebøger og Hefter og en stor Samling af fine og sjældne Førsteudgaver, blandt hvilke er en Førsteudgave af seks paa hinanden følgende danske Udgaver af Mormons Bog, to svenske og tre tyske Udgaver af Bogen.

Fire-og-tyve udenlandske Sprog er repræsenteret i Samlingen. For at samle disse Bøger og Materiale har Ældste Jensen rejst til enhver af Kirkens udenlandske Missioner samt foretaget omfattende Rejser, der ialt udgør over 500,000 engelske Mil. Ældste Jensen har en fuldstændig Samling

af alle Kirkens engelske Publiceringer, af hvilke mange er de eneste, der findes, og han har brugt megen af sin Tid til at samle paa smaa Enkeltheder af Tildragelser fra Kirkens tidligere Dage i de forskellige Missioner. Mange af disse Optegnelser er meget mere fuldstændige, end hvad der findes i de respektive Missioner. Alle af Ældste Jensens egne Udgaver er fuldstændige i Detaillerne og fortalt paa en saa tydelig og realistisk Maade, at man ved at læse Bøgerne, bliver bragt i en saa forbavsende nær Berøring med Begivenhederne til trods for, at mange Aar er henrundne.

Da han blev bedt om at fortælle, hvad det var, der startede ham paa hans Livs Arbejde med at samle Historie og afskrive Enkelthederne i Tildragelser, fortalte Historieskriveren følgende: »I 1859, da jeg var otte Aar gammel, besøgte Missionærene min Faders Hjem i Vendsyssel paa Halvøen Jylland. Disse Ældster aflagde os flere Besøg, og da de nedskrev deres Tildragelser i en Bog og var saa grundige med at samle Oplysninger, kunde Ynglingen ikke modstaa Fristelsen til at se over deres Skuldre, efterhaanden som de indførte alt saa ordentligt i Bøgerne«.

Ældste Jensen oplyser, at den Orden og Grundighed, hvormed disse Optegnelser blev nedskrevne, inspirerede ham med Ønsket om at udføre Arbejde af samme Slags, og fra den Tid af nedskrev han med ualmindelig Omhu og Taalmodighed alt, hvad han saa, hvad enten af større eller mindre Betydning.

Deseret News.

Thi hver den, som øver ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at hans Gerninger ikke skulde revses. Men den, som gør Sandheden, kommer til Lyset, for at hans Gerninger maa blive aåbenbarede; thi de ere gjorte i Gud. (Joh. 3: 20—21.)

PRÆSIDENT HOLGER M. LARSENS HILSEN.

Det er med Glæde og Tilfredshed, at jeg igen efter 18 Aars Fraværelse har Anledning til at komme tilbage til mit Fødeland som en Budbærer af Jesu Kristi Evangelium.

Det er med Ydmyghed i mit Hjerte, at jeg har modtaget det store og ansvarsfulde Kald af Kirkens første Præsidentskab, og jeg haaber med Herrens Velsignelser og Missionærernes og de Helliges Assistance at være i Stand til at gøre noget godt og være meddelagtig i at bære Herrens Værk fremad i denne Del af hans Vingaard.

Jeg føler min Ufuldkommenhed i at overtage Arbejdet efter saa dygtig en Mand som eders nuværende Præsident, Joseph L. Petersen, der i 42 Maaneder har arbejdet blandt eder. Baade Præsident og Søster Petersen har udført et udmærket Arbejde i denne Mission; de har arbejdet med Nidkærlighed til Værkets Forfremmelse, og Missionen er i en udmærket Tilstand.

En smuk Byggegrund, beliggende paa en af Frederiksbergs bedste Gader, er købt af Kirken, og Arbejdet paa Kirken og Missionshuset er blevet paabegyndt, og det er nu vort Ansvar at fuldende dette store Foretagende, som Præsident Petersen har paabegyndt.

Til mine Medarbejdere, Missionærerne, vil jeg sige dette. »Eders Forældre og Venner i Bjergenes Dale har Tro og Tillid til eders Nidkærlighed, og deres Bønner Morgen og Aften er, at I maa udføre eders Missions Arbejde og bringe mange til Sandhedens Erkendelse. Vær trofast til den Til-

HOLGER M. LARSEN
Præsident.

lid, som eders Forældre har til eder, spild ikke eders Tid, men arbejd med Iver for Herrens Værks Forfremmelse, og jeg vil love eder Herrens Velsignelser.

Til De Sidste Dages Hellige: Erindrer de Pagter, som I har sluttet med eders himmelske Fader, lev et saadant Liv, at eders Medmennesker kan se eders gode Gerninger og prise Gud, vor himmelske Fader.

Erindrer eders Bønner, bed ikke alene for eder selv, men erindrer dem, der er kaldet til at arbejde iblandt eder som Missionærer, og dem som præsiderer over de forskellige Distrikter, og især ønsker jeg, at I vil erindre mig, at jeg maa have Herrens Hjælp og Bistand i mit ansvarsfulde Arbejde.

Jeg ønsker den samme gode Forstaaelse maa vedblive være mellem os, som har været mellem eder og Præsident Petersen. Om jeg nogensinde kan være til Hjælp, vil det glæde mig. Jeg er her for at arbejde for Herrens Værks Fremgang, og at hjælpe, hvor jeg kan.

Kirkens første Præsidentskab sender de hjerteligste Hilsener til alle de Hellige.

Eders Broder i Pagten.

Holger M. Larsen.

_____ Missionspræsident.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Holger M. Larsen, Logan, Utah, ankom til København paa S/S »Oscar II« den 11. Juli. Br. Larsen er af det første Præsidentskab beskikket til at præsidere over den Danske Mission. Vi ønsker Præs. Larsen hjertelig velkommen.

AFLØSNING.

Præsident Joseph L. Petersen og Str. Ida A. Petersen er af Kirkens første Præsidentskab hæderlig afløst fra at præsidere over den Danske Mission, som de har præsideret

over i 3½ Aar, og vil rejse hjem paa S/S »Leviathan« den 25. August 1929.

- Ældste G. Philip Jensen, der i 40 Maaneder har virket i den Danske Mission og har præsideret først over Aarhus og senere over Københavns Distrikt samt har i 1½ Aar været Medarbejder ved »Stjernen«, er hæderligt afløst med Tilladelse til at rejse hjem.

Ældste Gunner M. Nielsen, Præsident over Aarhus Distrikt og Albert M. Olsen, Forstander over Odense Gren, er ligeledes hæderligt afløst med Tilladelse til at rejse hjem.

Vi takker disse Brødre for vel udført Arbejde og ønsker, at Herren maa velsigne Dem i Fremtiden. Disse Brødre vil foretage en Tur gennem Europa, hvorefter Præs. Jensen og Nielsen vil afrejse paa S/S »Leviathan« den 6. August og Ældste Olsen paa S/S »America« den 15. August.

BESKIKKELSE.

Ældste Carl M. Nielsen er beskikket som Præsident over Københavns Distrikt, og Orval D. Benson som Præsident over Aarhus Distrikt.

FORFLYTTELSE.

Ældste James C. Ostegarr er forflyttet fra Aarhus til Københavns Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

BESØG FRA AMERIKA.

Br. og Str. A. A. Scheby og Datter fra Logan, Utah, besøger for nærværende deres Fødeland, Danmark, og aflagde os et behageligt Besøg i Korsgade 11 i Dagene 11. og 12. Juli.

UNGDOMSFORENINGENS NYE VALGSPROG.

Ved den fornylig afholdte Ungdomsforenings Konference i Salt Lake City i Dagene fra den 7.—9. Juni blev følgende Valgsprog adopteret af Ungdomsforeningerne for den kommende Sæson:

»Vi staar for Bevarelsen af vor Arv ved Lydighed til Tro«.

Dette Valgsprog skulde ved Efteraarskonferencens Afholdelse indføres som Valgsprog for Ungdomsforeningerne i den Danske Mission.

FARVEL.

Da jeg, som det vil ses af omstaaende, har modtaget en hæderlig Afløsning fra min Gerning i den Danske Mission, ønsker jeg i dette Nummer af »Stjernen« at udtrykke min Taknemmelighed til alle, jeg er kommen i Berøring med i den Tid, jeg har virket her i den Danske Mission — baade til Missionærene, Kirkens Medlemmer og Venner. Maa Gud velsigne eder for eders Venlighed, Gæstfrihed og Imødekommenhed over for mig. Gud har rigeligen velsignet mig i den Tid, jeg har virket i mit Fødeland, med et større og stærkere Vidnesbyrd om Guddommeligheden af denne Kirke og større Paaskønnelse af mit Medlemskab af samme. Med Vemod forlader jeg mit skønne Fødeland og de Venner, jeg har fundet, baade i og udenfor Kirken; men vort Haab staar til, at vi mødes igen en Gang. Farvel og Tak.

Philip Jensen.

BESØGER MISSIONEN.

Præsident Joseph L. Petersen og Præsident Holger M. Larsen vil tilsammen aflægge officielle Besøg i Aarhus og Aalborg Distrikter saaledes, at Præsident Larsen kan blive personligt bekendt med Kirkens Medlemmer og Missionærer samt Arbejdet i disse Distrikter forinden Præsident Petersens Hjemrejse. Ligeledes vil Præs. Petersen benytte Lejligheden til at tage Afsked med Missionærer, Medlemmer og Venner i den Del af Missionen.

PRÆSIDENT OG SØSTER WIDTSOE I NORGE.

Den Norske Mission havde fornylig den Ære at have Besøg af Præs. og Str. John A. Widtsøe og Datter, Eudora, samt Missionær Richard Evans. Præsident Widtsøe ankom

den 6. Juni til Oslo, medens Søster Widtsoe med deres Datter Eudora og Missionær Evans kom om Aftenen den følgende Dag.

Der blev afholdt adskillige Møder i Oslo Gren, og mange af de forskellige Vanskeligheder, der havde besværet Missionærene og Kirkens Medlemmer i det sidste Aarstid, blev rettet, og som Følge deraf gør en meget bedre Aand sig gældende blandt Medlemmerne. Der blev ogsaa afholdt Møder med Missionærene, ved hvilke Præsident og Søster Widtsoe gav os en aandelig Fest, hvis Indflydelse føles overalt i Missionen.

Dernæst besøgte Selskabet Bergen paa Norges Vestkyst. Paa Vejen til Bergen foretoges en lille Udflugt til den berømte Hardangerfjord for at bese dens Udsigter og det skønne Landskab, som Norge er saa godt kendt for over hele Verden. Det er overflødigt at berette, at baade Kirkens Medlemmer og Missionærene i Bergen var glade for at høre de Raad og Lærdomme, som Præs. og Str. Widtsoe gav dem.

Den 19. Juni rejste hele Selskabet nordpaa for at besøge Øen Frøjen, der er Præsident Widtsoes og hans Moders Fødested. Dette Besøg havde Str. Widtsoe set hen til med store Forventninger i over 31 Aar. Denne Ø er beliggende en kort Distance fra Fastlandet. Hovedindustrien og saa at sige den eneste Industri paa Øen er Fiskeri. Det var her, at Præs. Widtsoes Fader kom som Skolelærer, og hvor han blev bekendt med den unge Dame, der senere blev hans Hustru og Moder til en af vore store Ledere i Kirken og Statsmand.

En Gang om Ugen kommer der til denne Ø en Prædikant. Det hændte, at Præs. Widtsoe ankom i den Uge, hvor Præsten var fraværende. Der blev holdt et Møde, og saa at sige hele Øens Befolkning kom for at høre Evangeliet forkyndt saaledes, at Mødehuset var fyldt til Trængsel. Et Pigekor udførte Sangen. Disse Piger var, da Mødet skulde afholdes i Færd med at øve dem til en Koncert, de skulde

give, og indvilligede straks i at synge, da Præs. Widtsoe bad dem derom.

Præsident Widtsoe og Selskab rejste derefter til Trondhjem, hvor de ankom den 18. Juni og afholdt to Møder, et med Kirkens Medlem paa vor egen Sal, og et offentligt Møde i en af de store Mødesale i Byen. Det bemærkes, at Præs. Widtsoes Moder virkede som Missionær i Trondhjem, da hun efter sin Mands Død forlod Frøjen med sin Familie for at bosætte sig i Trondhjem, indtil hun emigrerede til Amerika. Navnet Widtsoe er godt kendt i denne Del af Landet, hvor Præsident Widtsoe henlevede sine Drengaar.

Str. Jensen og jeg forlod Selskabet her for at rejse tilbage til Oslo, medens Præsident Widtsoes Selskab tog mod Nord til Narvik, den nordligste Gren i Kirken. Det er ikke ofte, at denne Del af Norge bliver besøgt af saa fremragende Autoriteter; det er i det hele taget sjældent, at Missionærerne kan komme der, fordi det er saa langt borte — det er paa den anden Side den arktiske Zone —; derfor paaskønnedes Præs. Widtsoes Besøg til Narvik dobbelt. Der var her arrangeret fire Møder for Medlemmer og Venner, der alle lyttede med Interesse til Præsident og Str. Widtsoes Raad og Lærdomme.

En lokal Afholdsforening afholdt en Midsommerfest paa dette Tidspunkt og inviterede Præs. Widtsoe og Selskab til at overvære denne. Der blev senere arrangeret en Tur til Bjergene, hvorfra man kunde beskue den vidunderlige Midsnatsol, der sendte sine Straaler ud over Landet Kl. 12 Nat. Paa Slaget tolv sang man »O, du Zion i Vest«, hvorefter Præsident Widtsoe ofrede en Bøn for de Hellige i dette Land.

Præs. Widtsoe og Selskab forlod Norge den 25. Juni for at aflægge Besøg i den Svenske Mission. Hans Besøg her til Norge vil længe erindres af alle, der havde det store Privilegium at høre ham.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Golden Dean Carlston ankom til Oslo ombord paa S/S »Hellig Olav« den 2. Juli 1929, for at virke i den Norske Mission, og er beskikket til at virke i Oslo Distrikt.

Hyrum D. Jensen,
Missionspræsident.

VELKOMMEN!

Hilsen til Apostel John A. Widtsoe fra Trondhjems Gren
av
Eldste *Gustav G. Risan.*

I tidens midte et lys blev sendt
til jorden fra lysets rike.
Et lys, der skinnenet saa klart og rent;
ei aldrig man saa dets like.

Lyset, der kom, var Jesus Krist
for Faderens vilje at gjøre.
Til jordelivets mission frivillig han gik.
Han slegten til Gud vilde føre.

Han bygget det store kirkehus
av levende meneskestene.
Han satte i det som lysende bluss
Profeter, Apostler, med flere.

Naar huset var reist, Hans mission endt
og veien til Gud var banet.
Naar alt var fuldbragt, hvortil han var sendt,
han atter vor jord forlater.

Til avskedsstunden paa bjergets top
apostelskaren de mødte op
for Mesterens vilje at høre.
— — Da træder Han frem, saa kjærlig, saa stor
med myndig røst Han taler:
»Al magt er mig given i himmel, paa jord,
I yære nu skal mine vidner!
Gaa ut i al verden, til alle paa jord
mit ord I alle skal lære.
Hvad Jeg har befalet, det fast skal staa,
ei aldrig fra det I maa vike!
Og hvo, som omvender sig, døpes og tror,
skal arve med mig i mit rike.« — —

Saa lød Hans ord, før op Han fór
 i triumf til sin Faders-bolig.
 Apostelskaren tilbage stod
 saa tause — — med undrende blikke — —
 Det var — — som de ei helt forstod — —

Da følte med ett, det store kald,
 som de av Mesteren fik;
 at gaa til den verden, der laa i sit fald,
 med budskab om fred og forlik.

Med hævet pande, med troens glød
 apostelskaren gik frem.
 De vantroens borge med kraft nedbrød
 og bygget Guds kirkehjem.

Dog ondskapens hære gik frem til strid,
 de vilde Guds kirke bekrige.
 Og ondskapens kjæmper de luret sig
 omkring de av Herren utkaarne.

Paa sin færd, Apostelskaren, rundt jord
 fik Mesterens ord opleve,
 — »at den, der skal vandre i Mesterens spor,
 faar ogsaa som Mesteren lide.« —

En efter en i apostlernes rad
 de maatte med livet bøte.
 Dog aktet de ei de sviende slag,
 thi bakom døden og lidelsens dag —
 de skuet Guds morgenrøde. — — —

*

Gud tok sin kirke fra slægten paa jord,
 da slægten ei vilde den lyde.
 Opfyldt blev de gamle profeters ord
 om frafaldets mørke tider.
 »Himlen blev lukket! Ei svar fra Gud — —
 Profeternes røst ei hørtes. — —
 — — Slægten den svaiet — som skib uten ror — —

Og siden efter i lange aar
 hørtes et suk paa jord:
 »Skal aldrig mere fra kirkens hus
 tolkes Guds kjærlighetsord?«
 Skal aldrig mere de lysende bluss
 straale for slægten paa jord.«

Apostlen Johannes paa Patmos sad
 og skuet en fremtid saa skjøn,

da endt skulde være den mørke dag
 paa grund av en ynglings bøn.
 Han saa gjennem luften en engel fór
 med evigt budskab fra Gud.
 Han saa paany Guds kirkehus,
 med de lysende blinkende bluss.

Den engel nu gjæsted har vor jord,
 opreist er Guds kirke paany,
 Profeter, apostler nu atter gaar ut,
 forkynder Guds kjærlighetsbud.
 Apostler som fordum leder Guds folk
 med inspiration ifra Gud,
 vandrer omkring paa jorden som tolk
 for Sandhetens Evige Gud. — —

I kveld vi som søsken i Trondhjems Gren
 vil feire en glædelig fest.
 I aandens sambaand vi alle som en,
 — — vil hilse Apostlen som gjæst — —
 vi stemmer vort sind, vi ham rækker vor haand
 med tak til vor Himmelske Far,
 som knuttet os sammen i evangeliets aand,
 i den kraft evangeliet kun har.

Velkommen da vær, med din datter og viv,
 — føl — hvor hjerterne mot Eder slaa!
 Vi alle fremad til evigt liv
 paa sandhetens veie vil gaa.

Som søsken i Pakten, vi hilser den dag,
 men glæde vi favner den stund,
 da sandhetens rene og hellige sak
 skal tolkes ved Apostelens mund. — —

EMNER FOR AUGUST 1929. KREDSLÆRER.

AABENBARING.

1. *Hvad er Aabenbaring.* Kundgørelser af guddommelige Sandheder ved himmelske Tilkendegivelser. Forskellen paa Inspiration og Aabenbaring. (4. Mose. 12: 4—9.)

2. *Aabenbaring i fordums Tider.* Adam, Enok, Noah, Abraham, Moses osv. (1. og 2. Mosebog). Paa Kristi Tid staar Kristus og Apostlene som Aabenbarer. (Joh. 12: 49—50; 14: 10—31.)

3. *Fortsat Aabenbaring nødvendig.* (Amos 3: 7; Ordspr. 29: 18.). Evangeliet skulde gengives ved Aabenbaring. (Joh. Aab. 14: 6.)

4. 9. *Trosartikel:* Vi tror alt det, som Gud har aabenbaret, som han nu aabenbarer, og vi tror, at han endnu vil aabenbare store og vigtige Ting henhørende til Guds Rige.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

MORMONS BOG.

»Vi tror ogsaa, at Mormons Bogs Indhold er Guds Ord«. (8. Trosartikel.)

1. *Hvad er Mormons Bog.* Læs Bogens Titelblad. Vi paa-
staar, at den er af guddommelig Oprindelse, skreven af
gamle Profeter, der i fordums Tider levede paa det ameri-
kanske Fastland og er Indianernes Forfædres Historie.

2. *Hvorledes fremkommen.* Englen Moronis Besøg hos
Jos. Smith. (Kostl. Perle, Side 88—95). Udkom i 1830 i
5000 Eksemplarer.

3. *Bibelske Profetier om dens Fremkomst.* (1. Mose. 49:
22—26; Esaias 29: 4, 11—12; Eze. 37: 15—19; Aab. 14: 6).

4. *Hvorfor den er guddommelig.* De tre Mænds Vidnes-
byrd; 8 Mænds Vidnesbyrd. Arkæologiske Vidnesbyrd. Pro-
feter i Bogen, der er gaaet i Opfyldelse siden Bogens Frem-
komst (2. Nephi 10: 10—14; 29. Kap.). Dens Løfte til
enhver, der læser den (Moroni 10: 3—4).

INDHOLD:

Ukyskhed, Tidens mest frem- herskende Onde	225	Den Danske Mission	232
Andrew Jensen skænker Kir- ken sit Bibliotek	229	Præsident og Søster Widtsoe i Norge	234
Præsident Holger M. Larsens Hilsen	231	Den norske Mission	237
		Digt	237
		Emner for August 1929 . . .	239

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages
Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i
hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer.
Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.